

[Ivar Hansen]

den, at ulykkesrisikoen på motorvejene er en sjettedel af det risikoniveau, man har for det øvrige vejnet.

Jeg mener også, det moment bør indgå, at det er farligt for retsopfattelsen, hvis vi har en færdselslov med nogle hastighedsgrænser, eksempelvis på motorvejene, som klart ikke er i overensstemmelse med eller har en rimelig sammenhæng med det sikkerhedsniveau, der er på dette vejnet. Og her mener jeg der er en klar divergens for øjeblikket mellem de hastighedsgrænser, vi har på motorvejene, og det sikkerhedsniveau, vi har.

Når det danske samfund, statskassen, investerer så mange penge i fortsat motorvejsbyggeri, som tilfældet er, så bør vi selvfølgelig også sikre, at vi har nogle hastighedsgrænser, der betyder, at vi får den maksimale udnyttelse af dette motorvejsnet.

I så henseende synes jeg ligesom hr. Helge Adam Møller m.fl., at de hollandske erfaringer bør indgå i Folketingets overvejelser til efteråret med betydelig vægt. Jeg tror og håber altså, at vi kan nå et resultat, måske også med udgangspunkt i det forslag, som Vejdirektoratet har lagt på bordet, med differentierede hastighedsgrænser på vort motorvejsnet. Jeg mener, det er et seriøst forslag, som også til efteråret fortjener en overvejelse i så henseende.

Men som sagt til Centrum-Demokraterne: Kom med jeres forslag igen til efteråret og lad os fortsætte diskussionen. Vi håber i Venstre, at vi når et resultat på dette område. Men nu, i denne stund, kan det ikke lade sig gøre; det håber jeg Centrum-Demokraterne forstår.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Vi har naturligvis fuldt ud forstået vilkårene for regeringssamarbejdet – det er der ikke noget overraskende i – men jeg bliver nødt til at sige, at da vi i sin tid sad i regeringen i de gode, gamle firkløverdage, måtte vi sandelig tage vor part af det. Det ved hr. Ivar Hansen vist også godt.

Jeg kan også godt forstå, at hr. Ivar Hansen gerne havde set, at denne debat havde fået lov at dø lige så stille i Retsudvalget med en lille beretning, som ikke var blevet omtalt eller debatteret nogen steder, for så kunne man til efteråret have haft det hyggeligt og rart igen og have genopfrisket de gamle VK-taler fra de gode, gamle dage, også fra før firkløverregeringens tid.

Men hr. Ivar Hansen kan vel dårlig tillade sig at løbe fra, at det, vi her diskuterer, har han sagt er et holdningsspørgsmål. Det må jeg bekræfte, for der er jo ingen grænser for, hvad man kan mobilisere af kræfter, der kan gå på talerstolen og give udtryk for indirekte, man siger det selvfølgelig ikke direkte, men indirekte, et klart og indædt had imod privatbilismen – et klart og indædt had imod dem, der mere eller mindre er tvunget til at lade sig transportere, fordi det er nødvendigt for dem at have en bil. Vi får jo så ofte skyld for, at vi er bilismens parti og parcelhusejernes parti osv. Folk gør os bare ikke den tjeneste, at de stemmer på os, men de forsømmer fortsat ikke nogen som helst lejlighed til at gøre opmærksom på disse ting, og vi vil blive ved med det, og jeg kan forsikre for, at det er noget, der kommer, så såre Folketinget træder sammen igen.

Det, jeg argumenterer for med den hollandske undersøgelse, er, at jeg siger: Hvorfor i alverden kan vi ikke gøre det samme i Danmark, som man kan gøre i Holland? Ih, bevares, nej, det kan man ikke, nej, nej, nej. Der er åbenbart mange tusinde ting, der er i vejen dér, når det gælder hollænderne, set i forhold til Danmark. Jo, selvfølgelig kan vi da gøre det samme i Danmark, det manglede da bare, som om vi ikke er dygtige nok til at gøre det.

Men det eneste, man kan gøre, når vi går den anden vej og vil argumentere for vores sag, er, at man går småfnisende rundt i folketingssalen og hygger sig med det og griner ad dem, der argumenterer på et ordentligt og sagligt grundlag med det udgangspunkt, de har. Det kan man gøre, og det er man selvfølgelig velkommen til. Det gør bare ikke nævneværdigt indtryk i en debat, og det er det sørgelige ved det.

Det, der er sandheden omkring det, er, at man i Holland har præsteret at få antallet af dræbte bragt ned med 30 pct. og hospitalsbehandlede med 15 pct. Hvordan det så er sket, kommer i anden række. Resultaterne er dem, der ligger forrest, og det er dem, der tæller.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

At diskutere med fru Margrete Auken og andre modstandere af fri hastighed er det samme som at diskutere med Jehovas vidner, for de har simpelt hen en tyrkeretro på, at det, de siger, er sandt.